

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה כח.

מסורת הש"ס

(ה) שבת קטן, (ז) (ז"ל
 אלעזר], (ג) שם קיף. (בינה
 ית: (ד, ל) יומא פד, (ה) (שם],
 (ו) "ע"ש היטב ונפיש"י
 דשם], (ז) "ע"ש], (ח) זכרות
 יט. וש"נ], (ט) "וע"ש חוס'
 מולין נט: ד"ה נמור],

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן תְּמוֹת
נִפְשֵׁי עִם פְּלִשְׁתִּים וַיֵּט
בְּבָח וַיִּפֹּל הַבַּיִת עַל
הַסֶּרְנִים וְעַל כָּל הָעָם
אֲשֶׁר בּוֹ וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים
אֲשֶׁר הָמִית בְּמוֹתוֹ רַבִּים
מֵאֲשֶׁר הָמִית בַּחַיִּיזוֹ:
שׁוֹפְטִים טוֹ ל

גליון הש"ס

גמרא ורמא ליה יעקב
מינאה. עיין מגילה דף כג
ע"א תוספות ד"ה אמר
ולע"ק:

הגהות הב"ח

חילול השם. דליהו ספרה אישטבע ועבר אשצועמיה: דגלי לה מעיקרא. משעה שגילתה לו אמר לה דעי שלא נשבעמי ולא אמרמי באלהא דישראל אלא לאלהא דישראל: אלמא. מדבעי לאסויי נשבתא כמכה של חלל דמיא ולקמיה פירך כיון דהכי הוא היכי יומסמי מעובד כוכבים ולאמר רבי יוחנן כל מכה שמחליין עליה ואתא השבת אין מתרפאין מהן והכא לא גרס לה עד לקמן: ס"ג אלמא כמכה של חלל דמיא אמר רב נחמן דר ינחק שאני נפדינא הואלי ומתחיל צפה וגומר בצמי נפדינא: מאי סימניה. למידע דהוא נפדינא: רמי מיידי כי כרי ואסי

לעזי רש"י

מחבל של חטיין ואכלו כשראהו לזון	מלוויד"ר [מלוויד"ד]
מחל צימי חורף: כסא דהרסנא.	דחתה.
דג שטיגנהו בשומן היוצא ממנו עס	יוצניב"ש [יוצניב"ש]
הקמח: מאי עבדא ליה. מטרונה	יוצניב"ש
לרבי יוחנן: משחא דהוואו בגדפא	מיש"א [מורש"א]
דהוואו. שמן אהווא הממחי בצור	פס"ת (מחלה).
וסבטן ע"י אחד מכנפי האוועל שני	פשויר"ר. פערד.
מנחם: טייעא. ישמעאל: קשייטא	קריש"ן. שחילי.
דויסי' גרעינין של זימס: דלא מלו	מלג"ט [בוב"ם מלג"ט].
פילסא. שלא הביאו שליש וקלגו	מלג"ט שקדים מוגלגלי.
	רוד"ר. פנים (צמח).
	אפי"א. כרס.
	קלוג"ר. פתוח.

מִזְמַר רַע"י

אדם חשוב הוא. ומינסתפי ממלכותו למיקטליה: לחכוו לשקיה. להעציר ה אמתחא דבי קיסר ומשרו ליה ומנער היה מומחה לרבים מותר ללא מרי בחלה. יסקווה שחלים בחומר. מחלי ההוא לסוטה (דף י.) קמי רפוקא ו דאסנא. סנה: (ז) ניקרא מקילנפא. (שהלים קיא:) עינכחא. אצבעו הרדי טיגא דבוצשא. עצב הנקרל חורא הוא כדממרין לקמן (דף ז) טילה חר הגפן. בת מינא דוגמאה חר גדולה לצנה: סימעא. קלו'ג בצע'ג נפח אוסקוטלי. מכח אצבע אדרה מדציני

א הִיא דְּהֵא קִי"ל צפ"צ
 וְעַלֶּיהָ אֶת הַשָּׁמַיִם: (א) גב
 לְיִשְׁנָה קָמָה אֵין מִתְרַפְּאִין
 תְּחִיבָא אִי חֲזִי דְּמַקְלָק לְזֵה

מכה של חלל אין מתרפאין מוהן מאי
 בינייהו איכא בינייהו גב היד וגב הרגל
 (ב) דאמר רב אדא בר מתנה אמר רב *גב
 ויד וגב הרגל הרי הן כמכה של חלל
 ומחללין עליהן את השבת אמר רב זוטרא
 בר טוביה אמר רב כל מכה שצריכה אומר
 מחללין עליה את השבת (ב) אמר רב שמן בר
 אבא אמר ר' יוחנן יוהאי אישתא צמירתא
 כמכה של חלל דמי ומחללין עליה את
 השבת מהיכן מכה של חלל פירש רבי אמי
 זמן השפה ולפנים בעי רבי (ב) אליעזר כבי
 ושיני מאי כיון דאקושי ניהו כמכה דבראי
 דמו או דלמא כיון דגואי קיימי דכמכה של
 חלל דמו אמר אביי ת"ש (ב) החושש בשיניו
 לא יגמע בהן את החומץ חושש הוא דלא
 לא כאבי ליה טובא שפיר דמי דלמא תנא
 היכא דכאבי ליה טובא חושש נמי קרי ליה
 ת"ש רבי יוחנן (ב) חש בצפדינא אזל לגבה
 דההיא מטרוניתא עבדה חמשא ומעלי
 שבתא א"ל למחר מאי אמרה ליה לא צריכת

מבנה ש"ל 55. פ"ה שכנגד חלל הגוף וזירושלמי מפרש כל שהוא מן החלל ולפינים: **מבנה** שעי"ג היר. פי' היינו חולי שעלה שם מאליה או שלא ע"י מכת חרד אבל מכת חרד אמרינן בכל מקום דמחללין עליה את השבת כדאמר שמואל בסמוך האי פדעתא מחללין עליה שבת דכנסה היא

איכא בינייהו גב היר. ה"ה דהוא
מצי למימר איכא בינייהו
פדעמא ומכא שהיא צריכה אומר:
בבי. פ"ה מקום מושב השנים
זינצי"ש וקשה דקאמר
בסמוך כיון דקאשי ועוד בדפער אלו
טרטרות (חולין דף ע"ג:) אריא נמור
ככי ושיני ואין דרך להיות הזינצי"ש
נושרות וכן בהחובל (ב"ק דף צ"ג)
שימין תכלי ממו לכא דקל חבירה
שמע ובסוף המפקד (ב"מ דף מ"ג):
גבי הוא תורא דלא הי"ל ככי ושיני
למילכ לך נראה פלש כ"י כס שנים
גדולות ומשלי"ס בלע"ז ושיני הם
האחרות ט: **תחלי** בח"א. יסקוהו
שחלים בחומץ קרש"ן וי"מ לשום על
המכה: **במיריא.** פ"ה חוק
כדאמרינן לקמן (דף ג.) טיליא חריפא
דמזרי זיקי ומיהו מזניו טיליא יין
חלש דאמר פרק מי שאלחו (גיטין
דף ע"ג.) גריעא דכולהו טיליא חיוורא:

רבינו חננאל

[illegible]

קרוצו למלכות דלאמר אין בנסהדרין (דף ד.) ובכתובות (דף טז.) דנפק רבוינא דר' יוחנן: דרופא מומחה הוה. דלאמר אין לעיל (דף סה.) אס חרב: למיפסק דמא. של פדעתא אס יואל יומר מדלי: סהלי עלות צבר סתמיא המכה: גרדא דיבאל. עשב ששמו יבלל א: גרדא ונותן אותה גירדא עס גירדת עין הסנה ועושה סתבובי: סהלספה. מחשפות יריס אציון מתרגמינן מקלקלתא מריס סחורא ספרוונקא דמלאכא דמיסופא הוא. כלומר מסוכן הוא להמית: דבש: כרפסא. אפי"א בלע"ז: צטיליא. יין חזק מאד ומין יין סהו מחור אחר סממין אלו: עיניכא בה מינא. עיניכא סענבי ייגנדר עליה. יגבלג עליה: חורסיא חורסיא. לאצבוע לכן ענבה סהו הוא. ע"י חולי ששמו חמה הוא צא וסימן הוא לה: שיין חורסיא. ואי חור רישיא. מבציל להוציא הליחא הוא רפואתו:

צפיקעא

[illegible]

האֹכֵל פֶּת חֲמֵה יוֹתֵר מְדִי (שם, ושם):
עַם הַקֶּמֶחַ בְּשֶׁמֶן שֶׁלֵּהֶן (שם). מִשְׁחָא
אִמְרָא חֲדָתָא. עַל מֵר חֲדָשׁ שְׁקוּרִין
(שם: בִּכְכִּי דְדָרִי).

שאלון לר' אלעזר דתיעבר קומי או ישמע קולה ולא ימות ואמר לון ימים דתנן באהלות פ"ו האשה המקשה לילד מחבטין הולד במעיה ומוציא הורג את מי: האי פרעטא סכנה ומחללין עליה את השבת פ"י פצע כדמי שצומחת בבשר בני אדם כמו ענבה והיא שחורה סכנה. סימטא פרונקא דא

(א) גי' רעניו 'ירושלמי' גראה שהוא כגוי' הרמב"ן בספר מורות האדם בשער ההקדמה ופי' דרש סבר דלא הוי משה כל חלל ועי' גדה דה דף ע"ב. (ב) לפנינו 'ירושלמי' הגירסא לוקטין לו עוקן עקרב בשמה ועי' פי' בפ"מ. (ג) אולי י"ל ונתנין עליה רמץ ו'ירושלמי' (לפנינו איתא ונתנינו עליה חמץ בשמה ואכן גי' רעניו גראה עיבה ודו"ק).